

คณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ

รายงานการประชุม

คณะอนุกรรมการพัฒนากฎหมายและการบังคับใช้

ครั้งที่ ๔/๒๕๖๔

วันอังคารที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๔ เวลา ๑๓.๓๐ น.

โดยวิธีการประชุมทางไกล (Video Conference) ผ่านระบบ Cisco Webex Meetings

ผู้มาประชุม

๑. ปลัดกระทรวงยุติธรรม ประธานอนุกรรมการ
ศาสตราจารย์พิเศษวิศิษฏ์ วิศิษฏ์สรอรรถ
๒. ผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรม อนุกรรมการ
นายเผ่าพันธ์ ขอบน้ำตาล
ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลประจำสำนักประธานศาลฎีกา
๓. ผู้แทนสำนักงานศาลปกครอง อนุกรรมการ
นางสาวปรานี สุขศรี
ที่ปรึกษาสำนักงานศาลปกครอง
๔. ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด อนุกรรมการ
นายบุญชูธำรงค์ ทัดทูน
อัยการประจำสำนักงานอัยการสูงสุด
๕. ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ อนุกรรมการ
พล.ต.ต.คมกฤษ ไวสีบข่าว
ผู้บังคับการกองคดีอาญา
๖. ผู้แทนสำนักงานประมาณ อนุกรรมการ
นางสาวฉวีรัตน์ เกียรติสุนทร
นิติกรชำนาญการพิเศษ
๗. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา อนุกรรมการ
นางสาวนริศรา แดงไผ่
ผู้อำนวยการกองกฎหมายกระบวนการยุติธรรม
๘. ผู้แทนสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี อนุกรรมการ
นางสาวสาวิตรี ชำนาญกิจ
รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
๙. ผู้แทนสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน อนุกรรมการ
นายวิทยา นีติธรรม
ผู้อำนวยการกองกฎหมาย

๑๐. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
แห่งชาติ
นายสุรพงษ์ อินทรถาวร
รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
๑๑. ผู้แทนคณบดีคณะนิติศาสตร์ของภาครัฐซึ่งเป็นกรรมการ
ในคณะกรรมการฯ
นางสาวนันทมน คงเจริญ
คณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๑๒. ผู้แทนคณบดีคณะนิติศาสตร์ของภาคเอกชนซึ่งเป็นกรรมการใน
คณะกรรมการฯ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมชาย รัตน์เชื้อสกุล
คณบดีคณะนิติศาสตร์ปรีดี พนมยงค์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
๑๓. ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งประธานอนุกรรมการให้ความเห็นชอบ
นายณัฐนันท์ สุวรรณมณี
ทนายความ
๑๔. ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งประธานอนุกรรมการให้ความเห็นชอบ
ศาสตราจารย์ณรงค์ ใจหาญ
อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
๑๕. ผู้แทนสภาพทนายความ
นางสาวกิตติมา สิริสุขชัย
กรรมการช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย
๑๖. ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม
พ.ต.ท.พงษ์ธร ธีญญีสิริ
๑๗. ผู้แทนสำนักงานกิจการยุติธรรมที่ได้รับมอบหมาย
นายชัยวัฒน์ รุ่งเล็ก
รองผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม
๑๘. ผู้แทนสำนักงานกิจการยุติธรรมที่ได้รับมอบหมาย
นางชัตติยา รัตน์ดิลก
ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนากระบวนการยุติธรรม
๑๙. ผู้แทนสำนักงานกิจการยุติธรรมที่ได้รับมอบหมาย
นางสาวสุดาพร สกุลดี
นิติกรชำนาญการพิเศษ

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑.	นายวรกร โอภาสนันท์	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๒.	นางสาวคัทลียา แก้วอ่อน	สำนักงานกิจการยุติธรรม
๓.	นางสาวกัลยา ถ้ำทอง	สำนักงานกิจการยุติธรรม
๔.	นายธนาศักดิ์ พรหมมานอก	สำนักงานกิจการยุติธรรม
๕.	ว่าที่ร้อยตรีหญิง นที แววจะโปะ	สำนักงานกิจการยุติธรรม
๖.	นางสาววรรณชนนัท บรรณมาศ	สำนักงานกิจการยุติธรรม

เริ่มประชุม...

เริ่มประชุม เวลา ๑๓.๓๐ น.

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า การประชุมคณะอนุกรรมการ ฯ ในครั้งนี้เป็นการประชุม
ต่อเนื่อง เนื่องจากมีวาระที่ยังคงต้องพิจารณา คือ ร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. ส่วนในวาระอื่น ๆ
จะเป็นการรายงานเพื่อให้ที่ประชุมได้รับทราบ
ที่ประชุมรับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม
ฝ่ายเลขานุการฯ ได้เสนอรายงานการประชุมคณะอนุกรรมการพัฒนากฎหมายและ
การบังคับใช้ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๔ ให้ที่ประชุมรับรอง

มติที่ประชุม รับรองรายงานการประชุมคณะอนุกรรมการพัฒนากฎหมายและการบังคับใช้
ครั้งที่ ๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๔ โดยไม่มีการแก้ไข

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเพื่อทราบ

๓.๑ ความคืบหน้าการผลักดันร่างพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำความผิด
ซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ.

สืบเนื่องจากการประชุมคณะอนุกรรมการพัฒนากฎหมายและการบังคับใช้
ครั้งที่ ๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติ
ดังกล่าวและมีข้อสังเกตเพิ่มเติมเพื่อนำไปปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติให้มีความครบถ้วนสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น
ทั้งนี้ สำนักงานกิจการยุติธรรมในฐานะหน่วยงานผู้เสนอกฎหมาย จึงได้
ดำเนินการปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว รวมถึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นตามขั้นตอนและวิธีการ
จัดทำร่างกฎหมาย และได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฯ ต่อคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวง
ยุติธรรม และเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติหลักการของร่างกฎหมายดังกล่าว

คณะรัฐมนตรีได้มีมติในคราวการประชุมเมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๔ ดังนี้

๑. อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของ
ผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. ตามที่กระทรวงยุติธรรมเสนอ และให้ส่งสำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้ความเห็นของสำนักงานศาลยุติธรรมและสำนักงานอัยการ
สูงสุดไปประกอบการพิจารณาด้วย

๒. รับทราบแผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง กรอบระยะเวลาและกรอบ
สาระสำคัญของกฎหมายลำดับรองที่ต้องออกตามร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวตามที่กระทรวงยุติธรรมเสนอ

๓. ให้กระทรวงยุติธรรมรับความเห็นของสำนักงานตำรวจแห่งชาติไปพิจารณา
ดำเนินการต่อไปด้วย

ซึ่งขณะนี้ ร่างพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว อยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งได้ดำเนินการประชุมมาแล้ว จำนวน ๒ ครั้ง โดยมีกำหนดนัดประชุมครั้งถัดไปในวัน
พฤหัสบดีที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๔

ประเด็นอภิปราย

ร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา
(คณะที่ ๑๑) และอยู่ในระหว่างการพิจารณา เนื่องจากเป็นกฎหมายใหม่ จึงมีข้อพิจารณาหลายเรื่อง โดยเฉพาะ

ประเด็น...

ประเด็นที่จะต้องเชื่อมโยงร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้กับวิธีการเพื่อความปลอดภัยในประมวลกฎหมายอาญา
ทั้งนี้ คณะกรรมการฯ เห็นพ้องกันว่าเป็นหลักการที่ดี และหน่วยงานต่าง ๆ ต่างเห็นชอบในหลักการ

มติที่ประชุม รับทราบ

๓.๒ ความก้าวหน้าในการดำเนินงานโครงการทบทวนและประเมินผลเครื่องมือ
การประเมินผลการบังคับใช้กฎหมาย (Law Enforcement Indicators: LEI)

สำนักงานกิจการยุติธรรมได้มีการประชุมหารือร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกา เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเครื่องมือการประเมินผลการบังคับใช้
กฎหมาย (Law Enforcement Indicators: LEI) ของสำนักงานกิจการยุติธรรม ไปผนวกกับแบบรายงานการ
ประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อให้บรรลุผลตามเจตนารมณ์ของ
พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒
ได้อย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มีข้อสังเกตว่า เครื่องมือการประเมินผล
การบังคับใช้กฎหมาย (Law Enforcement Indicators: LEI) เป็นเครื่องมือในทางขั้นสูง ซึ่งเจ้าหน้าที่
จำเป็นต้องใช้ทักษะ ความรู้ความเข้าใจ สำนักงานกิจการยุติธรรมจึงเห็นว่า เพื่อให้ได้เครื่องมือการประเมินผล
การบังคับใช้กฎหมาย (Law Enforcement Indicators: LEI) ที่มีประสิทธิภาพ และหน่วยงานในกระทรวง
ยุติธรรมที่จะต้องรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ สามารถนำเครื่องมือการ
ประเมินผลการบังคับใช้กฎหมาย (LEI) ไปใช้ตอบข้อคำถามในแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายในความ
รับผิดชอบของหน่วยงานตนก่อน หากสามารถตอบคำถามได้อย่างชัดเจน อาจนำไปสู่แนวทางในการ
ปรับเปลี่ยนแบบรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในอนาคต
ต่อไป

โดยสำนักงานกิจการยุติธรรม จะมีการดำเนินการ ดังนี้

(๑) จัดทำโครงการสร้างการรับรู้การประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายผ่าน
เครื่องมือการประเมินผลการบังคับใช้กฎหมาย (Law Enforcement Indicators: LEI)

(๒) นำเครื่องมือ LEI ไปใช้ประเมินกับกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบของ
หน่วยงานในสังกัดกระทรวงยุติธรรม

(๓) มีการขยายผลการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่การพิจารณาปรับปรุงแบบรายงาน
การประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาต่อไป

ประเด็นอภิปราย

ในการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายจะใช้แนวทางแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ของ
กฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นหลัก แต่เครื่องมือการประเมินผลการบังคับใช้กฎหมาย
(Law Enforcement Indicators: LEI) ของสำนักงานกิจการยุติธรรม ให้นำไปเป็นฐานในการประเมินกฎหมาย
ของกระทรวงยุติธรรมในเบื้องต้น และหากสามารถตอบคำถามได้อย่างชัดเจน อาจนำไปสู่แนวทางในการ
ปรับเปลี่ยนแบบรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในอนาคต

มติที่ประชุม รับทราบ และมอบหมายฝ่ายเลขานุการฯ เสนอแนวทางการดำเนินการ ต่อ
ปลัดกระทรวงยุติธรรม เพื่อให้หน่วยงานในกระทรวงยุติธรรมนำเครื่องมือการประเมินผลการบังคับใช้กฎหมาย
(Law Enforcement Indicators: LEI) ไปทดลองใช้ในหน่วยงาน

ระเบียบ...

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเพื่อพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ.

สืบเนื่องจากการประชุมคณะอนุกรรมการพัฒนากฎหมายและการบังคับใช้ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้มีมติมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการฯ ปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฯ ในส่วนของมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ กรณีความผิดร้ายแรงที่แม้ผู้เป็นเจ้าของประวัติจะได้รับรางวัลตามกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทิน หรือพ้นระยะเวลาห้าปีนับแต่พ้นโทษตามคำพิพากษาแล้วก็ได้ให้เปิดเผยประวัติอาชญากรรมได้ ฝ่ายเลขานุการฯ จึงได้มีการหารือร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและศาสตราจารย์ณรงค์ ใจหาญ ในวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๔ ซึ่งมีแนวทางในการแก้ไขในประเด็นมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ กล่าวคือ

- มาตรา ๑๔ เป็นมาตราที่กำหนดโดยการระบุนฐานความผิดร้ายแรงไว้ชัดเจน
- มาตรา ๑๕ ต้องการเน้นที่ลักษณะพฤติการณ์การกระทำความผิดของตัวบุคคล

โดยไม่คำนึงถึงฐานความผิดเหมือนมาตรา ๑๔ โดยการกำหนดพฤติการณ์ในร่างพระราชบัญญัติฯ มาตรา ๑๕ ควรมีหลักเกณฑ์ ๓ หลักเป็นสำคัญ คือ ๑) ต้องมีความร้ายแรง โหดร้ายทารุณ ๒) มีความต่อเนื่องในลักษณะของการกระทำความผิดซ้ำติดนิสัย และ ๓) เป็นความผิดที่มีการประทุษร้ายต่อเด็กและสตรี เป็นต้น โดยเป็นความผิดที่ไม่เข้าลักษณะของร่างพระราชบัญญัติฯ มาตรา ๑๔ การบัญญัติในลักษณะนี้จะทำให้ไม่ต้องไล่ฐานความผิด

ประเด็นอภิปราย

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕

(๑) ร่างพระราชบัญญัติฯ มาตรา ๑๔ เป็นมาตราที่ระบุนฐานความผิดไว้ชัดเจน แต่ในร่างพระราชบัญญัติฯ มาตรา ๑๕ จะเน้นที่ลักษณะพฤติการณ์การกระทำความผิดของตัวบุคคล

(๒) หลักการสำคัญอยู่ที่มาตรา ๙ ที่บัญญัติว่า “นอกจากความผิดตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ ห้ามมิให้มีการเปิดเผยประวัติอาชญากรรมในกรณี ๑) เจ้าของประวัติซึ่งได้รับการล้างมลทินตามกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทิน ๒) พ้นระยะเวลาห้าปีนับแต่พ้นโทษตามคำพิพากษาเมื่อเจ้าของประวัติมิได้กระทำความผิดใดซ้ำอีกในระหว่างระยะเวลานั้นหรือมิได้อยู่ระหว่างถูกกักขังหรืออยู่ภายใต้การควบคุมของพนักงานสอบสวน ๓) ศาลมีคำพิพากษาในความผิดที่กระทำความผิดโดยประมาท ความผิดลหุโทษ ความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือความผิดอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง” มาตรา ๙ จึงเป็นบทบัญญัติหลักที่ห้ามมิให้มีการเปิดเผยประวัติอาชญากรรม หากเข้าเงื่อนไขที่กำหนด ส่วนมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ เป็นข้อยกเว้นของมาตรา ๙ ซึ่งแม้จะเข้าเงื่อนไขในมาตรา ๙ ที่ห้ามมิให้เปิดเผยประวัติอาชญากรรมแล้ว หากเข้ามาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ ประวัติอาชญากรรมนั้นก็ยังสามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากเป็นกรณีความผิดร้ายแรงจึงให้สามารถเปิดเผยประวัติอาชญากรรมได้ตลอด เพื่อเป็นการคุ้มครองสังคมและป้องกันอาชญากรรม ทั้งนี้ มาตรา ๑๔ เป็นกรณีฐานความผิดร้ายแรงโดยสภาพ (ลักษณะความผิดมีความร้ายแรง) ส่วนมาตรา ๑๕ เป็นฐานความผิดที่ไม่ร้ายแรงเท่ามาตรา ๑๔ แต่เป็นกรณีมีพฤติกรมร้ายแรงที่เป็นภัยต่อสังคมโดยไม่ได้ระบุนฐานความผิด

(๓) แต่เดิมฐานความผิดในร่างพระราชบัญญัติฯ มาตรา ๑๔ จะบัญญัติไว้ชัดเจนว่าเป็นความผิดตามกฎหมายฉบับใด ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาหากมีการปรับแก้กฎหมาย อาจส่งผลให้ฐานความผิดตามร่างพระราชบัญญัติฯ นี้ไม่ครอบคลุมถึงได้ จึงได้มีการปรับแก้ไขโดยกำหนดฐานความผิดไว้ในลักษณะกว้าง ๆ จะเหมาะสมกว่า

๒. ร่างพระราชบัญญัติฯ มาตรา ๑๔

(๑) มาตรา ๑๔ ที่บัญญัติว่า “ในความผิดที่มีลักษณะร้ายแรงดังต่อไปนี้...” คำว่า “ที่มีลักษณะร้ายแรง” หากมีการตีความกลับกันแปลว่าหากความผิดเหล่านี้มีลักษณะไม่ร้ายแรง เช่น การเป็นเพียงผู้สนับสนุน จะเป็นความผิดที่ไม่สามารถเปิดเผยประวัติอาชญากรรมได้ ใช่หรือไม่ และการเพิ่มเติมคำว่า “ที่มีลักษณะร้ายแรง” เข้ามา เห็นควรต้องมีการขยายความเพิ่มเติมหรือไม่ หรือไม่จำเป็นต้องใส่ถ้อยคำนี้ เพราะมาตรา ๑๔ ยึดฐานความผิดเป็นหลัก ทั้งนี้ การบัญญัติคำว่า “ที่มีลักษณะร้ายแรง” เพิ่มเข้ามา เพื่อเป็นการระบุเจตนารมณ์ และจะรวมทั้งกรณีเป็นตัวการ ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุนทั้งหมด เพราะพิจารณาที่ฐานความผิด

(๒) เห็นควรตัดคำว่า “ที่มีลักษณะร้ายแรง” ในวรรคหนึ่ง และนำคำว่า “ที่มีลักษณะร้ายแรง” ไปบัญญัติไว้ใน มาตรา ๑๔ (๘) เป็น “ความผิดที่มีลักษณะร้ายแรงอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง” เพื่อแก้ปัญหาในเรื่องการตีความ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากต้องการที่จะแยกมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ จึงควรต้องคงเจตนารมณ์ไว้ในวรรคหนึ่ง แต่สามารถเพิ่มเติมคำว่า “ที่มีลักษณะร้ายแรง” ในมาตรา ๑๔ (๘) ได้

(๓) มาตรา ๑๔ (๒) ความผิดต่อสัมพันธ์ไมตรีกับต่างประเทศเป็นความผิดที่มีโทษเบาจึงกำหนดเป็นข้อยกเว้นไว้ แต่อาจนำไปบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕ เพื่อกำหนดพฤติการณ์ได้

(๔) มาตรา ๑๔ (๑) - (๒) มีการบัญญัติคล้ายกับความผิดมูลฐานตามกฎหมายฟอกเงิน หากบัญญัติคำว่า “ที่มีลักษณะร้ายแรง” ในวรรคหนึ่งจะทำให้ต้องตีความอีกหรือไม่ ว่าหากเข้ามาตรา ๑๔ (๑) - (๘) จะต้องประกอบด้วยเรื่องร้ายแรงเข้าไปด้วย ซึ่งหากตัดข้อความดังกล่าวออกจะทำให้เข้าใจได้ว่า มาตรา ๑๔ (๑) - (๘) เป็นเรื่องร้ายแรงในตัวอยู่แล้ว แต่ในส่วนมาตรา ๑๔ (๘) จำเป็นที่จะต้องมีการบัญญัติคำว่า “ที่มีลักษณะร้ายแรง” เพิ่มเติม ทั้งนี้ คำว่า “ที่มีลักษณะร้ายแรง” นี้ไม่ใช่องค์ประกอบของความผิดแต่เป็นเจตนารมณ์ของกฎหมาย จึงไม่สามารถตีความว่าความผิดตามมาตรา ๑๔ (๑) - (๘) จะต้องประกอบด้วยเรื่องร้ายแรงเข้าไปด้วยอีกได้

(๕) มาตรา ๑๔ (๓) ความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมข้ามชาติ หากเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติของประเทศไทย จะเฉพาะที่เป็นองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งในต่างประเทศไม่ได้เจาะจงว่าเอาผิดเฉพาะที่เป็นองค์กรเท่านั้น แต่รวมถึงอาชญากรรมข้ามชาติทุกประเภท ฐานความผิดที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๔ (๓) จึงรวมทั้งอาชญากรรมข้ามชาติทุกประเภท และเนื่องจากมาตรา ๑๔ เป็นความผิดร้ายแรงจึงควรกำหนดขอบเขตเฉพาะองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติเท่านั้น

(๖) มาตรา ๑๔ (๑) - (๒) และ (๔) - (๗) เห็นควรคงเดิม

๓. ร่างพระราชบัญญัติฯ มาตรา ๑๕

(๑) การกำหนดพฤติกรรมการตามมาตรา ๑๕ อาจก่อให้เกิดปัญหาว่าบุคคลใดจะเป็นผู้พิจารณา ซึ่งอาจให้นายทะเบียนเป็นผู้พิจารณา เนื่องจากนายทะเบียนมีหน้าที่ในการพิจารณาคำร้องขอเปิดเผยหรือไม่ให้เปิดเผยประวัติอาชญากรรมอยู่แล้วตามบทบัญญัติในมาตรา ๗

(๒) เห็นควรเพิ่มเติมว่า “หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง” เพื่อเป็นแนวทางให้กับผู้ปฏิบัติในการเสนอนายทะเบียนเพื่อออกคำสั่ง และคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด สามารถอุทธรณ์ต่อศาลปกครองได้

(๓) เห็นควรกำหนดให้มีคณะกรรมการขึ้นมาหนึ่งชุดเพื่อทำหน้าที่ในการพิจารณา ถิ่นกรองคำร้องขอเปิดเผยหรือไม่ให้เปิดเผยประวัติอาชญากรรมก่อนเสนอนายทะเบียนตามแนวทางเดียวกับ กงทะเบียนประวัติอาชญากร หรือตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งอาจเป็น คณะกรรมการชุดเล็ก และเพิ่มเติมเป็นมาตรา ๗/๑ มาตรา ๗/๒ พร้อมทั้งให้นายทะเบียนมีหน้าที่เปิดเผยหรือไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรมตามคำสั่งของคณะกรรมการ

(๔) มาตรา...

(๔) มาตรา ๑๒ (๓) เปิดเผยแพร่กรณีอื่น ๆ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เป็นการเปิดเผยต่อองค์กรอื่น ๆ นอกเหนือจากมาตรา ๑๒ (๑) และ (๒) และหากเข้ากรณีมาตรา ๑๔ หรือ มาตรา ๑๕ ก็จะทำให้บุคคลหรือหน่วยงานตามมาตรา ๑๒ สามารถขอดูประวัติอาชญากรรมได้ตลอด มาตรา ๑๒ จึงเป็นเรื่องของการเปิดเผยประวัติอาชญากรรมให้ใคร ส่วนมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ รวมถึงมาตรา ๙ จะเป็นเรื่องการมีข้อมูลประวัติอาชญากรรมไว้นานแค่ไหน

(๕) กรณีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ส่วนมากมักจะเป็นเรื่องเสพและจำหน่าย ซึ่งมีปริมาณมาก ปีหนึ่งนับแสนกว่าคดี จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดพฤติการณ์ให้ชัดเจนในกฎกระทรวง

๔. ประเด็นอื่น ๆ

กรณีผู้รักษาการตามมาตรา ๕ เห็นควรให้มีการตัดนายกรัฐมนตรีนอก

มติที่ประชุม เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ.และมีข้อสังเกตเพิ่มเติม ดังนี้

(๑) เห็นควรตัดคำว่า “นายกรัฐมนตรีนอก” ออกจากการเป็นผู้รักษาการตามร่างพระราชบัญญัตินี้

(๒) เห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ (๓) เป็น “ความผิดเกี่ยวกับองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ”

(๓) เห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ (๘) เป็น “ความผิดที่มีลักษณะร้ายแรงอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

(๔) เห็นควรเพิ่มความในมาตรา ๑๕ วรรคสอง เป็น “หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

(๕) เห็นควรเพิ่มเติมเรื่องคณะกรรมการที่จะทำหน้าที่ช่วยเหลือนายทะเบียนในการพิจารณาถ้อยคำร้องขอเปิดเผยหรือไม่ให้เปิดเผยประวัติอาชญากรรม

ทั้งนี้ ฝ่ายเลขานุการฯ จะได้นำไปปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติฯ ให้มีความครบถ้วนสมบูรณ์ต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องอื่นๆ
ไม่มี

เลิกประชุม เวลา ๑๔.๓๐ น.

สุภาพร สุกุลดี
(นางสาวสุดาพร สุกุลดี)
อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
ผู้จัดรายงานการประชุม

ไพฑูริย์ รัตนติลภ.
(นางชัตติยา รัตนติลภ.)
อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
ผู้จัดรายงานการประชุม

(นายชัยวัฒน์ รุ่งเล็ก)
อนุกรรมการและเลขานุการ
ผู้ตรวจรายงานการประชุม